

Ankenævnets Journal nr.: 2017-0847 - Mistet jakke med indhold i garderobe

Sagsfremstilling:

Klager besøgte indklagedes bar i starten af november 2017, og afleverede mod betaling sin jakke i indklagedes bemandede garderobe. Da klager ville forlade indklagede, var jakken ikke at finde i garderoben.

Klager rettede herefter skriftlig henvendelse til indklagede og bad om erstatning for jakken samt nøgler, chip og en lygte, som lå i den bortkomne jakke. Klager blev oplyst om, at indklagede alene ville yde erstatning for jakken, men ikke for de genstande, som lå i jakken. Klager henviste til støtte for sit krav om erstatning for jakkens indhold til en afgørelse fra Ankenævnet, hvor der var ydet erstatning også for indhold i en bortkommet jakke.

Indklagede svarede, at den anførte sag ikke kunne sammenlignes med situationen hos indklagede, idet der i den sag, som klager havde henvist til, var tale om en ubemandet garderobe, hvorimod indklagedes garderobe var – og altid er – bemanded. Indklagede oplyste videre, at døren ind til garderoben hos indklagede altid låses af. Indklagede henviste yderligere til, at der ifølge Ankenævnets praksis kun ydes erstatning for sådant indhold i en jakke, som man med rimelighed kan forvente efterlades i en jakke, når den indleveres i en garderobe, såsom hue og handsker. Indklagede tilbød herefter klage kr. 1.000,-, som erstatning for jakken, og henviste til, at der ikke var fremlagt kvittering for køb af jakken eller oplyst om jakkens mærke mv.

Klager svarede og henviste her til en anden afgørelse fra Ankenævnet, hvor der angiveligt også var ydet erstatning for en jakkes indhold. Klager anførte, at såfremt indklagede ikke ville erstatte jakkens indhold, ville klager indbringe sagen for Ankenævnet, hvorefter klager indgav en klage til Ankenævnet.

Klagers bemærkninger:

Klager anførte, at klagers jakke med indhold var bortkommet, mens den var i indklagedes varetægt, hvorfor indklagede var erstatningspligtig. Klager havde til støtte for sin påstand om erstatning, også af jakkens indhold, henvist til de ovennævnte afgørelser fra Ankenævnet. Klager anførte, at han også kunne have krævet erstatning for ny cykellås samt for ny låsecylinder til indgangsdør. Klager oplyste, at da han ville forlade indklagede – uden jakke – fik han ikke tilbudt en lånejakke eller tilbudt en taxa hjem.

Klager anførte at jakkens værdi var kr. 600,- mens værdien af nøgleringschip og lygte var hhv. kr. 150,- og kr. 270,-. Klager ønskede således et erstatningsbeløb på kr. 1.020,-.

Klager anførte yderligere, at den af indklagede opsatte skiltning om, at der ikke blev påtaget ansvar for løse genstande i jakker var affattet på engelsk.

Klagers krav:

Klager ønskede erstatning for mistet jakke og indhold, i alt kr. 1.020,-.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede erkendte, at klagers jakke var bortkommet i indklagede varetægt, og indklagede tilbød på den baggrund klager et erstatningsbeløb på kr. 1000,-.

Da klager under Ankenævnets behandling af sagen imidlertid oplyste, at jakken kun havde en værdi på kr. 600,-, ville indklagede alene udbetale en erstatning på kr. 600,-, da indklagede ikke mente, at indklagede kunne pålægges at erstatte nøgleringschip og lygte.

Indklagede anførte, at indklagede skilte med, at der ikke ydedes erstatning for løse genstande, herunder handsker, tørklæder, som opbevarede i jakker, som indleveredes i indklagedes garderobe.

Af samme skiltning fremgik det at, hvis man ønskede opbevaring af sådanne genstande, så kunne man indlevere sådanne genstande på et separat garderobemærke. Baggrunden for dette var, at en del af indklagedes gæster var påvirkede af spiritus, og derfor havde svært ved at huske, hvad der lå i det indleverede overtøj. Yderligere havde indklagede ingen mulighed for at vide, hvilke løse genstande, der måtte ligge i en jakke, og at gæster derfor kunne påstå, at der havde været hvad som helst i deres bortkomne jakke.

Indklagede oplyste, at man jævnligt fandt løse genstande, som folk havde tabt inde i indklagedes bar, og som de ikke kunne huske, at de havde haft i lommerne, hvilket illustrerede, hvor lidt styr folk havde på deres løse genstande.

Hvis klager havde gjort opmærksom på, at der var løse genstande i jakken, ville indklagedes personale have gjort klager opmærksom på, at sådanne genstande skulle indleveres separat. Oplysningen om, at der ikke blev taget ansvar for løse genstande, var ganske rigtigt oplyst på engelsk, men af garderobebilletten fremgik samme oplysninger på dansk.

Indklagedes krav:

Indklagede fandt kun, at der var grundlag for erstatning af den mistede jakke, i alt kr. 600,-.

Nævnets bemærkninger:

Klager fik delvist medhold.

Det fulgte af Ankenævnets praksis, at der som udgangspunkt alene kunne kræves erstatning for indleveret overtøj, der var bortkommet i en bemandet garderobe. Efter en konkret vurdering havde Nævnet i en række tilfælde fundet, at der havde været grundlag for i vinterhalvåret tillige at kræve erstatning for handsker, tørklæder og huer, som naturligt kunne forventes indleveret sammen med overtøjet placeret i lommer og ærmer.

I den foreliggende sag fremgik det af skiltning hos indklagede og af den garderobebillet, der var udleveret til klager, at der ikke ydedes erstatning for værdier i lommer samt løst tilbehør. Det fremgik, at tørklæder og handsker kunne indleveres på et separat garderobemærke.

Det måtte efter det fremkomne lægges til grund, at klager ikke oplyste indklagede om, at der var løse genstande i den indleverede jakke og at klager ikke modtog et separat garderobemærke på disse.

Ankenævnet fandt på denne baggrund, at klager alene havde krav på erstatning for jakken. Erstatningen kunne på baggrund af klagers oplysninger om jakkens værdi opgøres til kr. 600,-.

Afgørelse af 24. april 2018